

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

הדבר שנהיה בשר — לימוד תנ"ך לפי גרסת המלך ג'יימס (KJV) עם מספרי סטרונג

המבט, ואחר כך נעשה בשר — עבד הסבל, עמנו אל, הבתולה, הדבר
דוקטרינה מקראית יסודית — הבשורה של ישוע המשיח

דבר פתיחה

מחקר זה שואל שאלה אחת: מי הוא ישוע? חלק זה עוקב אחר ההבטחות. עבד נבזה ונדחה, שנכתב זמן רב לפני הצלב. בתולה נושאת בן ושמו עמנואל, אל עמנו. זרע שהובטח לאישה בגן. ואז הדבר שנהיה בשר, שנשמע ונראה ומוחש. ההבטחות באו ראשונות. אחר כך בא האדם. חלק זה קורא את שניהם במילותיהם של הכתובים עצמם.

שלוש שאלות שמחקר זה עונה עליהן:

1. Who is the prophet speaking of in Isaiah 53, the man of sorrows?
2. איזה אות הבטיח האדון עצמו, ומה פירוש השם עמנואל?
3. Where did Jesus himself say a person should look to find him?

עוגן הפתיחה

E4. מִיכָה 5:2 ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם: **וממך לי יצא להיות מושל בישראל -- ומוצאתיו מקדם מימי עולם.**

(מחשבותי האישיות: משפט אחד במיכה ה': 2 מחזיק את שני קצות המחקר הזה כולו. השליט הזה יוצא מתוך עיירה קטנה. לצאת מתוך עיירה קטנה הוא התחלה, במקום שאדם יכול ללכת אליו ברגל. מוצאותיו של השליט הזה הם מקדם, מימי עולם. מוצאות מימי עולם אינם התחלה כלל. מיכה קובע את שתי האמיתות באותו משפט. מיכה אינו מרכך אף אחת מהאמיתות.)

ד. עבד הסבל — הפרק המתאר את הצליבה עוד לפני שהיו צלבים

D1. ישעיהו 52:13 הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד: (14) כאשר שממו עליך רבים כן משחת מאיש מראהו ותארו מבני אדם: (15) כן יזה גוים רבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו:

כן משחת מאיש מראהו -- כן יזה גוים רבים.

D2. ישעיהו 53:1 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי נגלתה: (2) ויעל כיונק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראה ולא מראה ונחמדהו:

מי האמין לשמעתנו -- ולא הדר ונחמדהו.

D3. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:3** נְבוֹזָה וְחָדָל אִישִׁים אִישׁ מְכַאֲבוֹת וַיְדוּעַ חָלִי וּכְמִסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ נְבוֹזָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהּ:

אִישׁ מְכַאֲבוֹת וַיְדוּעַ חָלִי -- נְבוֹזָה הָיָה וְלֹא חֲשַׁבְנָהּ.

D4. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:4** אֲכַן חָלִינוּ הוּא נִשָּׂא וּמְכַאֲבֵינוּ סָבֵלָם וְאִנְחָנוּ חֲשַׁבְנָהּ נִגּוּעַ מְכָה אֱלֹהִים וּמַעֲנָה: (5) וְהוּא מַחֲלֵל מִפְּשָׁעֵנוּ מִדְּכָא מַעֲוֹנֵתֵנוּ מוֹסֵר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו וּבַחֲבֵרְתּוֹ נִרְפָּא לָנוּ:

הוּא מַחֲלֵל מִפְּשָׁעֵנוּ + מִדְּכָא מַעֲוֹנֵתֵנוּ -- וּבַחֲבֵרְתּוֹ נִרְפָּא לָנוּ.

D5. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:6** כָּלֵנוּ כִּצְאָן תַּעֲיֵנוּ אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנֵינוּ וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עוֹן כָּלֵנוּ:

כָּלֵנוּ כִּצְאָן תַּעֲיֵנוּ -- וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ אֶת עוֹן כָּלֵנוּ.

D6. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:7** נִגַּשׁ וְהוּא נִעְנָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו כִּשֶּׁה לְטַבַּח יוֹבֵל וּכְרַחֵל לִפְנֵי גִזְזִיָּה נֹאֲלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו:

הוּא מוֹבֵל כִּשֶּׁה לְטַבַּח -- וְלֹא יִפְתַּח אֶת פִּיו.

D7. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:8** מַעֲצָר וּמִמִּשְׁפָּט לִקַּח וְאֵת דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְזַר מֵאֲרֶץ חַיִּים מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ:

כִּי נִגְזַר מֵאֲרֶץ חַיִּים -- כִּי מִפְּשַׁע עַמִּי נִגַּע לָמוֹ.

D8. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:9** וַיִּתֵּן אֶת רַשְׁעִים קִבְּרוֹ וְאֶת עֲשִׂיר בְּמַתִּיו עַל לֹא חֲמַס עָשָׂה וְלֹא מִרְמָה בִּפְיוֹ:

וַיִּתֵּן אֶת רַשְׁעִים קִבְּרוֹ וְאֶת עֲשִׂיר בְּמַתִּיו -- עַל לֹא חֲמַס עָשָׂה.

D9. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:10** וַיהוָה חִפֵּץ דְּכָאוֹ הִחֲלִי אִם תִּשִּׁים אֲשֶׁם נִפְשׁוֹ יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים וַחֲפִץ יִהְיֶה בִּידּוֹ יִצְלַח:

כֹּאשֶׁר תִּשִּׁים אֶת נִפְשׁוֹ אֲשֶׁם -- יִרְאֶה זֶרַע יֶאֱרִיךְ יָמִים.

D10. **יִשְׁעִיָּהוּ 53:11** מִמַּעַמַּל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ יִצְדִּיק צְדִיק עַבְדֵי לִרְבִּים וְעוֹנֵתָם הוּא יִסְבֹּל: (12) לָכֵן אַחֲלַק לוֹ בִּרְבִּים וְאֵת עֲצוּמִים יַחֲלַק שִׁלָּל תַּחַת אֲשֶׁר הָעֵרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ וְאֵת פִּשְׁעִים נִמְנָה וְהוּא חֲטָא רַבִּים נִשָּׂא וּלְפִשְׁעִים יִפְגִּיעַ:

הוּא הָעֵרָה לְמוֹת נִפְשׁוֹ + וְהוּא נִמְנָה עִם פִּשְׁעִים -- הוּא נִשָּׂא חֲטָא רַבִּים, וְלְפִשְׁעִים יִפְגִּיעַ.

(מחשבותי האישיות: קראו את ישעיהו נ"ג:9 ואז שוב את ישעיהו נ"ג:10, בסדר. ישעיהו נ"ג:9 אומר שהעבד היה מת וקבור בקבר של איש עשיר. ישעיהו נ"ג:10 אומר שלאחר שנפש העבד תושם אשם, העבד יראה זרע ויארץ ימים. שתי האמירות הללו אינן יכולות להיות שתיהן נכונות לגבי איש שנשאר מת. התחייה כתובה בפרק הזה של ישעיהו. התחייה כתובה בפרק הזה שבע מאות שנה לפני שהתחייה קרתה.)

מִבְּט שׁוֹנָה, אוֹתָהּ תְּמוּנָה — דִּף הַנְּבִיא, וְאִישׁ בְּמִרְכָּבָה קוֹרָא אוֹתוֹ בְּקוֹל

מַעֲשִׂים 8:32 וְעֵינַי הַכְּתוּב אֲשֶׁר קָרָא זֶה הוּא כִּשֶּׁה לְטַבַּח יוֹבֵל וּכְרַחֵל לִפְנֵי גִזְזִיָּה נֹאֲלָמָה וְלֹא יִפְתַּח פִּיו: (33) בַּעֲצָר מִשְׁפָּטוֹ לִקַּח וְאֵת דּוֹרוֹ מִי יִשׁוּחַח כִּי נִגְזַר מֵאֲרֶץ חַיִּים: (34) וַיַּעַן הַסֵּרִיס וַיֹּאמֶר אֶל פִּילְפּוֹס אֲשֶׁלָּה מִמֶּךָ עַל מִי הַנְּבִיא מְדַבֵּר אֶת זֹאת עַל נִפְשׁוֹ אוֹ עַל אִישׁ אֲחֵר: (35) וַיִּפְתַּח פִּילְפּוֹס אֶת פִּיו וַיַּחֲלֵם מִן הַכְּתוּב הַזֶּה וַיְבַשֵּׁר אוֹתוֹ אֶת יִשׁוּעַ:

עַל־מִי הַנְּבִיא מְדַבֵּר זֹאת -- וּפִילְפּוֹס הִחֵל מִן הַכְּתוּב הַזֶּה וַיְבַשֵּׁר לוֹ אֶת יִשׁוּעַ.

(מחשבותי האישיות: זוהי שאלה כנה, שנשאלה בקול רם על ידי אדם שמעולם לא שמע את התשובה. השאלה היא: על מי הנביא מדבר? התשובה אינה דעתו הפרטית של פיליפוס. פיליפוס החל בדיוק באותו פסוק בישעיהו נ"ג. פיליפוס בישר את ישוע מתוך אותו פסוק. קריאתם של השליחים עצמם את ישעיהו נ"ג כתובה עבורנו. איש אינו צריך לנחש מהי קריאתם של השליחים את ישעיהו נ"ג.)

ה. עֲמֻנּוּאֵל — אֵל עֲמֻנּוֹ, הַיֵּלֶד הַיֵּלֹד וְהַבֵּן הַנֵּתָן

E1. **יִשְׁעִיָּהוּ 7:14** לָכֵן יִתֵּן אֲדֹנִי הוּא לָכֵם אוֹת הַנָּה הָעֹלָמָה הִרָה וַיִּלְדֶּת בֶּן וּקְרָאתָ שְׁמוֹ עֲמֻנּוֹ אֵל: [H6005 Immanuwel]

[H5959 almah]

הָאֲדוֹן עֲצָמוֹ יִתֵּן לָכֵם אוֹת -- הַנָּה הָעֹלָמָה הִרָה וַיִּלְדֶּת בֶּן וּקְרָאתָ שְׁמוֹ עֲמֻנּוּאֵל.

E2. **יִשְׁעִיָּהוּ 9:6** כִּי יֵלֵד יֶלֶד לָנוּ בֶּן נֵתָן לָנוּ וְתִהְיֶה הַמִּשְׁרָה עַל שִׁכְמוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פֶּלֶא יוֹעֵץ אֶל גְּבוּר אֲבִיעֵד שֶׁר שְׁלוֹם:

[H6382 pele] (7) לְמִרְבֵּה הַמִּשְׁרָה וּלְשִׁלּוֹם אֵין קֶץ עַל כִּסֵּא דוֹד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַכִּין אֹתָהּ וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם קִנְיָתָהּ יִהְיֶה צְבָאוֹת תַּעֲשֶׂה זֹאת:

יֵלֶד יֵלֵד + בֶּן נֵתָן -- וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֶל גְּבוּר, אָבִי עַד -- לְמִרְבֵּה הַמִּשְׁרָה וּלְשִׁלּוֹם אֵין קֶץ.

(מחשבותי האישיות: הביטו בסדר שני הפעלים בישעיהו ט':6. שני הפעלים אינם אותו פועל. שני הפעלים אינם באותו סדר במקרה. ילד ילד. בן נתן. הלידה מתארת כיצד בא הילד לעולם. הנתנה מתארת מה קרה לבן שכבר היה קיים. כעת התבוננו בשמות שניתנו לילד הזה. ישעיהו ט':6 אינו אומר שהילד יהיה כמו האל הגיבור. ישעיהו ט':6 אומר "ויקרא שמו פלא... אל גבור". השם הראשון ברשימה, פלא, הוא פלא (H6382). פלא חולק את אותו שורש עם התשובה שקיבל מנוח בשופטים י"ג, כאשר ביקש שם ולא יכול היה לקבלו. בישעיהו ט':6, השם ניתן.)

E3. **יִשְׁעִיָּהוּ 9:2** הָעַם הַהֹלְכִים בַּחֲשֶׁךְ רְאוּ אֹר גָּדוֹל יִשְׁבִּי בְּאֶרֶץ צִלְמוֹת אֹר נִגַּה עֲלֵיהֶם:

הָעַם הַהֹלְכִים בַּחֲשֶׁךְ רְאוּ אֹר גָּדוֹל.

F. זֶרַע הָאִשָּׁה וְהַבְּתוּלָה — הַהִבְטָחָה הָרִאשׁוֹנָה וְהַגִּשְׁמָתָה

F1. בְּרִאשִׁית 3:15 וַאֲיִבָּהּ אִשִּׁית בֵּינֶךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זֶרַעְךָ וּבֵין זֶרַעָהּ הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב:

וּבֵין זֶרַעְךָ וּבֵין זֶרַעָהּ -- הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עֵקֶב.

(מחשבותי האישיות: אלוהים דיבר את בראשית ג' 15 אל הנחש בגן, בעת שהחטא נכנס לעולם. בראשית ג' 15 היא ההבטחה הראשונה למושיע בכל התנ"ך. שימו לב של מי הזרע הנקוב בפסוק הזה. לאורך שאר הכתובים, שושלת המשפחה מתועדת דרך הגברים. דוגמאות הן זרע אברהם וזרע יוד. כאן, פעם אחת, בעצם ההתחלה, השושלת הנקובה היא זרע האישה. שימו לב גם לשני הפצעים בפסוק הזה, שאינם באותו גודל. עקבו של זרע האישה נפצע. ראשו של הנחש נמעך.)

F2. הגלטים 4:4 ובמלאת העת שלח האלהים את בנו אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה: (5) לפדות את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים:

וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹ אֲשֶׁר נִוְלַד מֵאִשָּׁה -- לְפָדוֹת אֶת אֲשֶׁר הָיוּ תַּחַת הַתּוֹרָה.

(מחשבותי האישיות: גלטים ד:4 אומר שאלוהים שלח את בנו. גלטים ד:4 אומר לאחר מכן שהבן נולד מאשה. השליחה נזכרת ראשונה במשפט. הלידה נזכרת שנייה במשפט. לסדר הזה יש משמעות. אדם אינו נשלח ממקום אלא אם כן אותו אדם כבר היה קיים באותו מקום.)

מבט שונה, אותה תמונה — האות שהובטח, והאות שניתן

ישעיהו 7:14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנו אל:

הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה וְיִלְדֵת בֶּן וְקָרָאת שְׁמוֹ עִמְנוּאֵל.

מתי 1:18 והלדת ישוע המשיח כה היתה מרים אמו ארשה ליוסף ובטרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: (19) ויוסף בעלה היה איש צדיק ולא אבה לתתה לבו ויאמר בלבו לשלוחה בסתר: (20) הוא חשב כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכנסו אליך את מרים אשתך כי אשר הרה בה מרוח הקדש הוא: (21) והיא ילדת בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעונותיהם: (22) ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: (23) הנה העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו:

וְקָרָאת שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ: כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מִחַטָּאתָם -- וְיִקְרָאוּ שְׁמוֹ עִמְנוּאֵל, אֲשֶׁר תְּרַגְמוּ, אֵל עִמְנוּ.

(המחשבות האישיות שלי: ההבדל בין שני התיאורים הוא הלימוד עצמו. ישעיהו 7:14 אומר שהיא תקרא שם הילד עמנואל. מתי 1:23 אומר שהם יקראו שם הילד עמנואל. אם אחת נותנת שם לתינוקה בתיאור של ישעיהו. כולם נותנים שם לישוע בתיאור של מתי. מתי גם עושה דבר שאין צורך לנחש בו. מתי עוצר ומתרגם את השם עבור הקורא, בתוך טקסט הבשורה על פי מתי עצמו. אין קורא בשום דור שיכול לפספס את משמעות השם עמנואל. עמנואל פירושו אלוהים עמנו. מתי גם לא אומר שלידת ישוע רק הזכירה למתי את נבואת ישעיהו. מתי אומר שכל זה נעשה כדי שנבואת ישעיהו תתקיים.)

F3. לוק 1:31 והנך הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: (32) והוא גדול יהיה ובן עליון יקרא ויהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: (33) ועל בית יעקב ימלך לעולם ועד ולמלכותו אין קץ: (34) ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה זאת ואני אינני ידעת איש: (35) ויען המלאך ויאמר אליה רוח הקדש תבוא עליך וגבורת עליון תצל עליך על כן גם לקדוש הילוד יקרא בן אלהים:

אִיךָ תִּהְיֶה זֹאת וְאֲנִי אֵינִי יוֹדַעַת אִישׁ? -- לֵכֵן גַּם הַנּוֹלֵד הַקָּדוֹשׁ יִקְרָא בֶּן הָאֱלֹהִים.

(מחשבותי האישיות: שאלתה של מרים בלוקס 1:34 היא שאלה הגיונית. אנשים עדיין שואלים את אותה שאלה ששאלה מרים. התשובה שניתנה למרים אינה טיעון. התשובה שניתנה למרים היא הכרזה על מה שאלהים עומד לעשות. שימו לב לכסא הנזכר בלוקס 1:32: "כסא דוד אביו." זהו אותו הכסא שישעיהו 9:7 אמר שהילד ישב עליו. זהו אותו בית מלוכה שעליו נכתב תהלים 110.)

ז. הדבר אשר נהיה בשר — וכיצד אדם מוצא אותו בפעל

G1. ג'ון 1:1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלהים ואלהים היה הדבר: [G3056 logos] (2) הוא היה בראשית אצל האלהים: (3) הכל נהיה על ידו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה: (4) בו היו חיים והחיים היו אור בני האדם:

בְּרִאשִׁית הָיָה הַדָּבָר + הַדָּבָר הָיָה עִם הָאֱלֹהִים + הַדָּבָר הָיָה אֱלֹהִים -- הַכֹּל נִהְיָה עַל יָדוֹ.

(מחשבותי האישיות: יוחנן א' 1 נותן שלוש הצהרות בשורה אחת. כל אחת משלוש ההצהרות דרושה. ההצהרה הראשונה היא "בראשית היה הדבר." הדבר, כינוי לבן האלוהים לפני שלבש גוף אנושי, לא היה לו נקודת התחלה. ההצהרה השנייה היא "והדבר היה את האלוהים." הדבר אינו פשוט שם נוסף לאלוהים האב, כי אדם אינו יכול להיות עם עצמו. ההצהרה השלישית היא "והדבר היה אלוהים." הדבר אינו ישות נחותה העומדת לצד האלוהים. הסרת אחת משלוש ההצהרות מייצרת משפט שונה מהמשפט שכתב יוחנן.)

G2. ג'ון 1:14 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: [G4637 skenoo]

וְהַדָּבָר נִהְיָה בָּשָׂר + וַיִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ -- וְנִרְאָה תְּפָאֳרָתוֹ, תְּפָאֳרַת בֶּן יָחִיד לְאָבִיו.

מבט אחר, אותה תמונה — האהל במדבר, ואהל הגוף

שְׁמוֹת 25:8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם:

וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ -- וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם.

ג'ון 1:14 והדבר נהיה בשר וישכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת:

והדבר נהיה בשר + וישכן בתוכנו.

(מחשבותי האישיות: המילה היוונית שיוחנן משתמש בה עבור "שכן" ביוחנן 1:14 היא skenoo (G4637) פירושה להקים אוהל ולגור באותו אוהל. בימי קדם, אלוהים אמר לעם ישראל לבנות אוהל כדי שאלוהים יוכל לשכון בקרב עם ישראל. עם ישראל בנה אוהל זה מעורות, עץ וזהב (שמות 25:8). ביוחנן 1:14, אותה תמונה חוזרת, אך האוהל הוא גוף אנושי. האוהל במדבר היה תמונה מוקדמת של האמת שיוחנן מתאר. האוהל במדבר הצביע קדימה אל גופו של ישוע המשיח. הברית החדשה מזהה את האוהל במדבר כצל, תמונה המצביעה על ישוע המשיח, רק לאחר שהברית החדשה מגלה על מה הצל הצביע. יוחנן מצהיר אמת זו על גופו של ישוע המשיח בבירור ביוחנן 1:14).

G3. קולוסים 1:15 והוא צלם האלהים הנעלם ובכור כל נברא: (16) כי בו נברא כל אשר בשמים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממשלות הן שררות ורשויות הכל נברא על ידי ולמענהו: (17) והוא לפני הכל והכל קים בו:

בו נבראו כל הדברים + הוא לפני הכל -- ובו הכל קים.

G4. קולוסים 2:9 כי בו בגופו שכן כל מלא האלהות ובו אתם נמלאים: (10) אשר הוא ראש כל שררה ושלטון:

כי בו שכן כל מלא האלהות בגופו -- ואתם שלמים בו.

G5. כיצד תמצא אותו — הוא אמר לנו היכן לחפש

ג'ון 5:39 דרשו בכתובים אשר תחשבו שיש לכם חיי עולמים בהם והמה המעידים עלי: (40) ואתם אינכם אבים לבוא אלי להיות לכם חיים:

חקרו בכתובים -- הם הם המעידים עלי.

(מחשבותי האישיות: ישוע אמר זאת ביוחנן ה':40-39 לאנשים שהכירו את הכתובים טוב יותר כמעט מכל אדם חי באותה תקופה. אנשים אלה יכלו לצטט את הכתובים בעל פה. ישוע אמר לאנשים האלה שכל גוף הכתובים שהם שינו מצביע עליו. ישוע אמר לאנשים האלה שהם עדיין לא יבואו אליו כדי לקבל חיים. הכרת מילות הכתוב אינה זהה להכרת האדם שאליו המילים מתייחסות. אין מקום אחר לחפש בו חיים. ישוע לא אמר לחפש ברגשות שלכם. ישוע אמר לחפש בכתובים.)

G6. לוק 24:25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכבדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: (26) הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולבוא אל כבודו: (27) ויחל ממשו ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו:

בהתחילו ממשו ומכל הנביאים -- הוא ביאר בכל הכתובים את הדברים הנוגעים לו.

G7. לוק 24:32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אלינו בדרך ויפתח לנו את הכתובים:

הלא לבנו היה בער בקרבנו בדברו אלינו בדרך, ובפתחו לנו את הכתובים?

G8. לוק 24:44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתי אליכם בעוד היותי עמכם כי המלא ימלא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובתהלים: (45) אז פתח את לבבם להבין את הכתובים:

כל אשר כתוב בתורת משה ובנביאים ובתהלים עלי, חיב להתקיים -- אז פתח את לבם להבין.

(מחשבותי האישיות: לוקס כד':45-44 נותן את התשובה לשאלה שכל המחקר הזה שואל. תשובה זו יוצאת מפי ישוע, אחרי שישוע קם מן הקבר. ישוע נקב בשלושה חלקים של הברית הישנה: תורת משה, הנביאים, והתהלים. שלושת החלקים הללו יחד הם כל הברית הישנה. ישוע אמר שבכל הברית הישנה יש דברים עליו. ישוע לא אמר שרק בחלק מהברית הישנה יש דברים עליו. ישוע אז עשה שני דברים נפרדים בעבור התלמידים. ישוע פתח את הכתובים לתלמידים. ישוע פתח את ההבנה של התלמידים. אדם זקוק לשני הדברים הללו. אדם יכול להחזיק את כל התנ"ך בידיו ועדיין להזדקק לישוע שיפתח את עיניו כדי לראות את ישוע בתנ"ך. קרא את התנ"ך. בקש מישוע לפתוח לך את התנ"ך. המשיך לקרוא את התנ"ך.)

סיום

G9. 1 ג'ון 1:1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראינו אשר הבטנו ואשר מישו ידינו על דבר החיים: (2) והחיים נגלו ונרא ומעידים אנחנו ומודיעים לכם את חיי העולם אשר היו עם האב ונגלו לנו: (3) את אשר ראינו ושמענו נודיעה לכם למען תתחברו לנו גם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח:

שמענו + ראינו בעינינו + הבטנו + ידינו מישו -- את חיי הנצח ההם, אשר היו עם האב, ונגלו אלינו.

(מחשבותי האישיות: יוחנן מפרט את החושים בכוונה תחילה באגרת הראשונה א' 1: שמעו, ראו, התבוננו מקרוב, ומישו בידיהם. יוחנן אינו מתאר תחושה או רעיון. יוחנן מתאר אדם שאכל איתו ארוחות. באותו משפט עצמו, יוחנן קורא לאותו אדם "חיי הנצח ההם, אשר היו עם האב". האדם שהשליחים מישו בידיהם הוא אותו אדם עצמו שהיה עם האב לפני הבריאה. זוהי הטענה כולה של האגרת הראשונה א' 1-3. יוחנן מצהיר שהוא עד לטענה זו, לא הוגה דעות בנוגע לטענה זו.)

מבחן תרגול

1. Isaiah 7:14 — Behold, a virgin shall conceive, and bear a son

(a) וְקִרְאָתָא אֶת שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ

(b) וְקִרְאָהָ שְׁמוֹ עֲמָנוּ אֵל

(c) וְקָרָאוּ אֶת־שְׁמוֹ עִמָּנוּ אֵל

2. ישעיהו 53:3 — נבזה וחדל אישים:

(a) וְלֹא פָתַח פִּי

(b) וּבִחְבֵּרְתּוֹ נִרְפָּא לָנוּ

(c) אִישׁ מִכַּאֲבוֹת וִידוּעַ חוּלִי

3. ישעיהו 53:6 — כָּלָנוּ כַּצֶּאֱנָן תַּעֲיִנוּ, אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ:

(a) וַיְהִי־הוּא הַפְּגִיעַ בּוֹ אֶת עוֹן כָּלָנוּ

(b) וְהוּא חָטָא רַבִּים נֶשָּׂא

(c) וְאִנַּחֲנוּ חֲשַׁבְנוּהוּ נִגּוּעַ מוֹכָה אֱלֹהִים

4. מיכה 5:2 — וּמִמָּדָר לִי יֵצֵא לְהִיּוֹת מוֹשֵׁל בְּיִשְׂרָאֵל:

(a) וּלְמַלְכוּתוֹ אֵין קֵץ

(b) עַל כֵּס דָּוִד וְעַל מַמְלַכְתּוֹ

(c) וּמוֹצֵאֲתָיו מִקֶּדֶם מִימֵי עוֹלָם

5. Galatians 4:4 — But when the fulness of the time was come:

(a) שָׁלַח הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹ יְלֹד אִשָּׁה

(b) רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלָיו

(c) כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מִחַטָּאתֵיהֶם

6. יוחנן א':14 — וְהַדְּבָר נִהְיָה בָּשָׂר:

(a) וְהַדְּבָר הָיָה אֶת הָאֱלֹהִים

(b) וַיִּשְׁכֹּן בְּתוֹכֵנוּ

(c) וּמִבְּלָעָדָיו לֹא נַעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה

7. יוחנן 5:39 — חֲקֵרוּ בַּכְּתוּבִים כִּי אַתֶּם חוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ לָכֶם בָּהֶם חַיֵּי עוֹלָם:

(a) וְהַחַיִּים הָיוּ אוֹר הָאֵדָם

(b) וְהִנֵּה הַמַּעֲיִדוֹת עָלַי

(c) בַּפֶּתַח לָנוּ אֶת הַכְּתוּבִים

מפתח תשובות: b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-b-1

איך המחקר הזה מתפצל

שביל ארנב: בראשית 3:15, זרע האשה, פותח אל כל חוט הזרע המובטח. חוט זה עובר דרך אברהם (בראשית 22:18), דרך דוד (תהלים 132:11), ומוזכר במפורש בגלטים 3:16.

מילות מפתח יווניות

“דִּבְרִי” — **G3056 logos** — מְלָה; אֲמִירָה; הַדְּבָר הַנֶּאֱמָר; בְּטוֹי הַמְחָשָׁבָה
יוחנן אינו מתחיל את הבשורה על פי יוחנן בלידה. יוחנן מתחיל את הבשורה על פי יוחנן לפני הראשית.

“שִׁכְנִי” — **G4637 skenoo** — לָנִטוֹת אֹהֶל; לְחַנּוֹת; לָגוֹר בְּאֹהֶל
“וְהַדְּבָר נִהְיָה בָּשָׂר וַיִּשְׁכֵּן בְּתוֹכֵנוּ.” פסוק זה מתאר את האלהים חי בגוף אדם כדרך שאדם חי באוהל.

מילות מפתח בעברית

“פֶּלֶא” — **H6382 pele** — פֶּלֶא; נֶס; דָּבָר שֶׁמַּעֲבִיר לַהֲבִנָּה
פֶּלֶא הוּא הַשֵּׁם הָרָאשׁוֹן שֶׁנֶּתַן לְיִלָּד בִּישְׁעִיהוּ 9:6.

“בְּתוּלָה” — **H5959 almah** — אִשָּׁה צְעִירָה שֶׁלֹּא נִשְׁאַה; בְּתוּלָה; נַעֲרָה
עֲלָמָה הִיא הַמִּילָה הַמִּשְׁמַשֶּׁת בִּישְׁעִיהוּ ז' 14.

“עִמָּנוּאֵל” — **H6005 Immanuwel** — עִמָּנוּ אֵל
עִמָּנוּאֵל הוּא שֵׁם שֶׁהוּא בְּעֶצְמוֹ מִשְׁפֵּט שָׁלוֹם. מִתִּי מִתְּרַגֵּם אֶת הַשֵּׁם הַזֶּה עֲבוּר הַקּוּרָא.

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Modern Hebrew Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©